

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ

Στηνμετα και κρατείτε τας παραδόσεις, ως ἐκδίδονται εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν
Β' Θεσσαλονικεῖς (Κεφ. Β' σελ. 12)

Ἡ ΦΩΝΗ τῆς οὐρθοδοξίας

15) ΜΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Πέμπτη 24 Ἰουλίου 1959 (Π.Ο.Χ.) "Ετος ΙΔ'. Ἀριθ. 317Α Τιμή Φύλλου Δραχ. 1	Διευθύνεται ἐπὶ Ἀμελοῦς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
ΕΚΔΟΣΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ Γ.Ο.Χ. Γραφεῖα : Ὁδὸς Κάνιγγος 32 Τηλ. 622.952 - Ἀθήνα,	ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐξάμηνος δραχ. 15.— Ἐτησίᾳ δραχ. 60 Ἐξωτερικῶς: Ἐξάμ. δολ. 2.— Ἐτησίᾳ δολ. 4

Π ρ ὶ σ
ἅπαντα τὰ Ἐκκλησιασματα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας
τῶν Γ. Ο. Χ. Ἑλλάδος

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά

Κοινοποιούμεν κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὴν ὑπ' ἀρ. 11168)31-7-59 ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, δι' ἧς ἐπαύθη τὸ ὑπὸ τὸν κ. Δ. Χασιώτην παράνομον, ὡς μὴ συνιστῶν ἀπαρτίαν, Δ. Συμβούλιον καὶ διορίζεται 16)μελὴς προσωρινὴ Διοίκησις.

Κατόπιν αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως πᾶσα ἐνέργεια τοῦ κ. Χασιώτου ἤτοι σύγκλησις Γεν. Συνελεύσεως, εἰσπραξις συνδρομῶν καὶ ὅσα ἐν γένει ἀποτελοῦν καθήκοντα νομίμου Διοικ. Συμβουλίου, εἶναι ἄκυροι καὶ ποινικῶς κολάσιμοι. Τῆς εὐθύνης αὐτῆς δὲν ἀπαλλάσσονται ὅσοι συνεργάζονται μετὰ τοῦ καθαιρεθέντος κ. Δ. Χασιώτου.

Ἐντὸς ὀλίγου ἢ ὀρισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ θὰ καλέσῃ τὰ μέλη τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ., νὰ ἀναδείξῃ νέαν Διοίκησιν.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

Ἀριθμὸς ἀποφάσεως 11168)59

Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Ἰω. Καλλιμόπουλος

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1959 αἴτησιν τῶν 1) Ἀναγ. Παναγιωτοπούλου, κατοικοῦ Ἀθηνῶν, 2) Παναγ. Καραμάνου, κατοικοῦ Ἀθηνῶν, 3) Δημητρ. Δαμάσκου, κατοικοῦ Ἀχαρνῶν, 4) Κωνστ. Θεοφάνους, κατοικοῦ Πειραιῶς.

Κατὰ τῶν 1) Δημητρίου Χασιώτου, κατοικοῦ Παλ. Φαλήρου, 2) Ἀντων. Λογαρά, κατοικοῦ Αἰγάλεω, 3) Εὐάγ. Μείντάνη, κατοικοῦ Πειραιῶς, 4) Ρήγα Ζαφειρίου, κατοικοῦ Ἀθηνῶν, 5) Γεωργ. Τρικκαληνοῦ, κατοικοῦ Καλογρέζης, 6) Δημητρ. Λαμπροπούλου, κατοικοῦ Πειραιῶς καὶ 7) Ἰωάννου Τσόγκα, κατοικοῦ Ἀθηνῶν.

Δι' ἧς, συζητηθείσης ἐνώπιόν μας τὴν 21 Ἰουλίου 1959 καὶ διὰ τοῦς ἐν αὐτῇ λόγους ἡτήσαντο,

Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ αἴτησις των. Νὰ διορισθῇ προσωρινὴ διοίκησις τοῦ ἐν αὐτῇ σωματείου, ἐκλεγχομένη ἐκ τῶν 1) Ἡλία Ἀγγελοπούλου, 2) Γεωργ. Κόττη, 3) Γεωργ. Γκούμα, 4) Παναγ. Κοσμοπούλου, 5) Παναγ. Βρεττάκου, 6) Νικ. Χειλαδάκη, 7) Κων. Ζαχαρία, 8) Παναγ. Καραμάνου, 9) Γεωργ. Καβουρίδη, 10) Κων. Κόμνιου, 11) Ἀνδρ. Βαπορίδη, 12) Στεφ. Λύκου, 13) Ἀθαν. Γεροσταθοπούλου, 14) Νικ. Πετροπούλου, 15) Ἀντ. Ζούλια 16) Δημητρ. Δαμάσκου καὶ καταδικασθῶσιν οἱ καθ' ὧν εἰς τὰ ἔξοδα.

Ἀκούσαντες τῶν αἰτούντων, παραστάντων ἐνώπιόν μας διὰ τοῦ πληρεξουσίου των δικηγόρου Ἰω. Μπαρδοπούλου, τῶν δὲ καθ' ὧν ἡ αἴτησις ἀπόντων μηδόλως παραστάντων.

Σκεφθέντες κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ ἡ μετὰ τὴν τήρησιν τῆς προδικασίας νομίμως φερομένη πρὸς συζήτησιν ὑπὸ κρίσιν αἴτησις μελῶν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται σωματείου, ἱστορικὴν μὲν βάσιν ἔχουσα τὴν λόγῳ παραιτήσεως μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἔλλειψιν διοικήσεως, αἴτημα δὲ τὸν διορισμὸν προσωρινῆς διοικήσεως, εἶναι νόμῳ βάσιμος (ΑΚ 68) καὶ περαιτέρω δέον νὰ γίνῃ δεκτὴ κατὰ τὰ ἐν τῷ διατακτικῷ, ὡς βεβαιωθείσα ἐκ τῆς καθ' ὅλου ἀποδεικτικῆς διαδικασίας.

Διὰ τὰ ὅτι

Διορίζομεν προσωρινῶς ὡς μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ περὶ οὗ πρόκειται σωματείου (Πανελλήνιος Ὁρησκειτικὴ καὶ Ἐθνικὴ Ὁρθόδοξος Κοινωνία) τοὺς 1) Ἡλίαν Ἀγγελοπούλου, 2) Γεώργ. Κόττην, 3) Γεώργ. Γκούμαν, 4) Παναγ. Κοσμόπουλον, 5) Παναγ. Βρεττάκον, 6) Νικόλ. Χειλαδάκην, 7) Κωνστ. Ζαχαρίαν, 8) Παναγ. Καραμάνον, 9) Γεώργ. Καβουρίδην, 10) Κων. Κόμνιον, 11) Ἀνδρ. Βαπορίδην, 12) Στέφ. Λύκον, 13) Ἀθαν. Γεροσταθοπούλον, 14) Νικ. Πετρόπουλον, 15) Ἀντ. Ζούλιαν καὶ 16) Δημ. Δαμάσκον, ἐπὶ θητεία τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰουλίου 1959

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩ. ΚΑΛΒΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀκριβὲς ἀντιγραφον

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 1959

Ὁ Δικ. Γραμματεὺς

(τ.σ.) ὑπογρ. δυσαν.

Ὁ Γραμματεὺς

Α. ΚΑΣΙΔΑΚΟΣ

Ἐθεωρήθη

Διὰ τὴν νόμιμον σήμανσιν καὶ τὴν κατὰ σειρὰν τῆς παραγγελίας ἐκδοσὶν του

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 1959

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Τμήματος

(τ.σ.) ὑπογρ. δυσαν.

ΦΩΝΗ ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Τὸ Ἅγιον Ὄρος, μὲ τὴν Παναρχαίαν Παράδοσιν τοῦ Ὁρθοδόξου μοναχισμοῦ, Πανσεβάσιον καὶ Πάνσεπτον ὑψοῦται ὄχι μόνον γεωγραφικῶς εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ ὁρησκευτικῶς καὶ ἠθικῶς ὡς σύνορον τῆς πίστεως καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ὁ κάθε χριστιανὸς βλέπει τοὺς ζηλωτὰς Πατέρας ὡς φρυκτωροὺς τῶν παραδόσεων. Κανόνα πίστεως ἀποτελεῖ ὁ λόγος των. Διότι οἱ ζηλωταὶ ὕψωσαν τὴν τιμημένην σημαίαν τῶν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγώνων. Διότι ἡ ἰδικὴ των καρδιά εἶναι τὸ πρῶτον θερμοκήπιον τῆς παραδόσεως. Διότι αὐτοὶ ἂν χρειασθῇ θὰ ἀποθάνουν πρῶτοι ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας μας.

Δι' αὐτὸ καὶ ὁ λόγος των πάντοτε ἔχει μεγάλην βαρύτητα εἰς τὰς ψυχὰς μας. Διότι ὑπηρετοῦν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἰδέαν τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν ἀνιδιοτέλειαν τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ὁμολογητῶν. Διότι τὸ μόνον ἰδανικόν των εἶναι νὰ ἀνοίξουν τὸν ὀρθὸν δρόμον εἰς τὸ κλυδωνιζόμενον σκάφος τῆς Ἐκκλησίας. Διότι οὐδεμία ἐγκόσμιος παρέκκλησις εἰσχωρεῖ εἰς τὴν ὁρθοτομίαν τοῦ λόγου.

Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ πατέρες, οἱ πατέρες ὄλων μας, οἱ ἀκρίται τῶν παραδόσεων καὶ οἱ θεματοφύλακες τῆς χριστιανικῆς καθ' ἰσχύος ἐρχονται νὰ μᾶς εἰπουν τὸν λόγον των, νὰ μᾶς ὑποδείξουν τὴν συμπεριφορὰν τοῦ Γνησίου Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ.

Ο ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

τῶν Ζηλωτῶν Ἀγιορείτων Μοναχῶν

ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΖΕΙ

τὰς ἀντικληρικὰς καὶ ἐναντίας τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ.
ἐνεργείας τοῦ κ. Δ. Χασιώτη

Μακρὰν τοῦ κόσμου εὐρισκόμενοι καὶ μὴ λαμβάνοντες συχνὰ γνώσιν τῶν μακρὰν ἡμῶν συμβαινόντων, βραδέως πῶς ἐλάβομεν γνώσιν τῶν ἐνταῦθα ἀφικθέντων ἐντύπων «**Ἑβδομα-
διατὸν Δελτίον**» καὶ «**Ἑφημερίς τῶν Ὁρθοδόξων**» τιτλοφορουμένων, συντασσομέ-
νων, ἐκδιδομένων καὶ κυκλοφορουμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. κ. Δ. Χασιώτου, τῶν
ὁποίων ἡ ἀνάγνωσις κατέβλησεν ἡμᾶς βλέποντας τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος κ. Πρόεδρον Θρησκευτι-
κοῦ Σωματείου καθαπτόμενον καὶ θίγοντα οὕτως ἀνευλαβῶς—**διὰ νὰ μὴ εἰπωμεν ἀσεβῶς**
—τῶν προσώπων τοῦ ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ὅπως δὲ ἰδιαιτέρως τῶν ἀπο-
τελούντων τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν τὴν καὶ θεῶ καὶ ἀνθρωπίνῳ δικαίῳ διοικοῦσαν τὸν
ἱερὸν ἀγῶνα τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ ἀειμνή-
στου Ἡγέτου αὐτῶν Πρώην Φλωρίνης Κυροῦ Χρυσοστόμου.

Ἐλυπήθημεν ταῦτα ἰδόντες καίτοι ἀμυδρὰν γνώσιν τούτων εἶχομεν πρὸ καιροῦ, ἐφ' ᾧ
καὶ δι' ἀπεσταλμένου ἐπίτιδες ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἱεροῦ Συνδέσμου ἡμῶν ἐτονίσσαμεν τῷ κ. Δ.
Χασιώτῃ, ὅτι : ἡ ἐναντι τοῦ ἱεροῦ Κλήρου στάσις του καὶ τακτικὴ αὕτη εἶναι καὶ γενικῶς διὰ
τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα ἐπιζήμιος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου λεγομένου χριστια-
νοῦ καὶ μάλιστα γνησίου καὶ πολεμοῦντος τὸν ἱερὸν Κλῆρον παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ἅγιον
Βάπτισμα ἐδέξατο καὶ Παλαιοημερολογίτης ἐγένετο, ἐὰν πράγματι, εἶναι τοιοῦτος. Καὶ ἐδόθη
ἡ ἀφορμὴ τότε τῆς τοιαύτης ἐνεργείας ἡμῶν ἐκ τῶν γενομένων τότε ὑπὸ τοῦ κ. Χασιώτου δη-
λώσεων πρὸς τὴν «**Ἀκρόπολιν**» τῆς 11ης τοῦ παρελθ. Δεκεμβρίου, καθ' ἣς ἐδήλου τότε
λέγων : «**κακῶς τὰ μέλη τῆς ἐξ Ἀρχιμανδριτῶν Ἐπιτροπῆς προέβησαν εἰς**
ἀνακοινώσεις καὶ χαρακτηρισμοὺς τῆς Ἐπισήμου Ἐκκλησίας ὡς σχισματικῆς,
διότι τὸ ὅλον ζήτημα χειρίζεται ΜΟΝΟΝ ὁ Πρόεδρος τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. ὁ-
στις καὶ μόνον αὐτὸς δύνανται νὰ προβαίνει εἰς ὑπευθύνους ἀνακοινώσεις». Πλὴν
ὁ ἀπεσταλμένος ἡμῶν τότε ἤνυσεν οὐδὲν ὡς λαλήσας εἰς «ὧτα μὴ ἀκούσαντος» κατὰ τὴν
Θεῖαν Γραφήν.

Ἐκ τῶν γραφομένων ὑπὸ τοῦ κ. Χασιώτου διὰ τῶν ἐντύπων του, ἐξάγεται τὸ συμπέρα-
σμα, ὅτι : οὗτος ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν—περὶ τῶν χρημάτων ὁ λόγος—
καὶ μαίνεται κατὰ τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησιᾶς Ἐπιτροπῆς διότι δὲν ἔδωσαν καὶ δὲν δίδουν εἰς
αὐτὸν τὸ Ταμεῖον. Ὅθεν καὶ κατηγορεῖ τὴν Ἐκκλησιᾶς Ἐπιτροπὴν διότι : ἄνευ δημοπρασίας
προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ διαμερίσματος διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν Γραφείων τοῦ ἱεροῦ
ἀγῶνος «ἐπὶ προφανεῖ, λέγει, ζημίᾳ τοῦ ταμείου καὶ τοῦ ἀγῶνος μας» (ἐφημερίς τῶν Ὁρθο-
δόξων 7)20 Ἰουνίου 1949 σελ. 3) καὶ συνεχίζει ἐν τῇ ἰδίᾳ σελίδι λέγων : «ὁ Ἀρχιμανδρίτης
Μερκούριος Καλοσκάμης παρελάμβανε ἄνευ ζυγολογίων τὰ ἀπόκηρα παρὰ τῶν Ἐπιτροπῶν
τῶν ἱερῶν Ναῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς» Καὶ ἐντεῦθεν συμπεραίνει καταχρήσεις ἐκ μέρους
τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας Προεδρεύει ὁ Πανοσιολογιώτατος καὶ Σεβαστὸς
Πατὴρ Ἀκάκιος, ὁ ἐξυπηρετῶν μετ' αὐτοθυσίας τὸν ἱερὸν αὐτὸν ἀγῶνα, ἀφ' ἧς ἐποχῆς δὲν εἶ-
χεν ἴσως γεννηθεῖ ἀκόμη ὁ κ. Χασιώτης.

Ἡμεῖς ὅμως οἱ Ἀγιορεῖται ζηλωταὶ οἱ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἀγῶνος παρακο-
λουθοῦντες πρόσωπα καὶ πράγματα καὶ ἐπομένως ὄντες ἐκ τούτου εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν
καλλίτερον πολλῶν Χασιωτῶν, μίαν ἐρώτησιν θὰ ὑποβάλωμεν πρὸς τὸν κ. Χασιώτην καὶ τοὺς
ὄντας μετ' αὐτοῦ : Ἐπὶ 30 ἔτη καὶ πλέον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος διαχειρι-
ζόμενοι τοὺς χρηματικοὺς πόρους αὐτοῦ οἱ «ἐντιμοὶ καὶ εὐσυνειδητοὶ» τύποι κ. Χασιώτου λαί-
κοί, τί ἐγένοντο τὰ χρήματα ὥστε νὰ μὴ ἀποκτήσῃ ὁ ἀγὼν μίαν ἰδιόκτητον Ἐκκλησίαν διὰ νὰ
μὴ στεγάζηται εἰς «παράγκας» καὶ μάλιστα ἀποκέντρους τοιαύτας ; καὶ ὅχι ἰδιόκτητα Γρα-
φεῖα δὲν ἀπέκτησε κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ὁ ἀγὼν, ἐνεκα τοῦ ὁποίου περιεφέρετο τῇδε κά-
κεισε δίκην φερεοίκου, ἀλλ' οὔτε τὰ ἐνοίκια τῶν Γραφείων δὲν ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ οὗτος ἐφ'
ᾧ καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐξώσθη, ὡς ἐγένετο ἐκ τῶν Γραφείων τῆς ὁδοῦ Χαλκοκονδύλη 7, ὅτε
συνεπεῖα τῆς βιαίας ἐξώσεως ἐκείνης ἐχάθη καὶ ὅλον τὸ Ἀρχεῖον τοῦ ἀγῶνος ;

Ἀφ' οὗτου δὲ ἀνέλαβον τὴν χρηματικὴν τοῦ ἀγῶνος διαχείρισιν οἱ κατὰ τὸν κ. Χασιώ-

την, «καταχρασταὶ κληρικοὶ» καὶ δύο ἰδιοκτῆτους Ναοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ ἀπέκτησεν ὁ Ἱερὸς ἡμῶν ἀγὼν καὶ ἰδιόκτητα εὐπαρουσίαστα Γραφεῖα στοιχίσαντα ἀρκετὰ σεβαστὰ χρηματικά ποσὰ καὶ ἕτερα ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν εὐόδωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ ἱεροῦ ἀγώνος, τὰ ὁποῖα ἐννοεῖ καὶ ὁ κ. Χασιώτης γράφων εἰς τὴν ἀνωτέρω σελίδα τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Ὁρθοδόξων» τὰ περὶ τῶν κ.κ. Μπατιστάτου καὶ Παναγιωτάκου καὶ τοῦ ταξειδίου αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἐάν ὅμως δὲν ἐπέτυχε πλήρως ὁ σκοπὸς ἐκεῖνος, ἀποκρίνεται ἐπ' αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγων: «ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριὼν ἀροτριῶν καὶ ὁ ἀλοὼν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι» (Α'. Κορινθ. Θ'. 10).

Ἡμεῖς γνωρίζομεν καὶ ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ ἐκ τῆς πείρας, ὅτι μεγίστην συμβολὴν καὶ ἐνίσχυσιν παρέχει εἰς τοὺς ἱεροὺς Ἐκκλησιαστικοὺς ἀγῶνας τὸ εὐσεβὲς Λαϊκὸν στοιχεῖον, γνωρίζομεν ὅμως ἐπίσης—ἐκ τῶν αὐτῶν πηγῶν ἀρυόμενοι—ὅτι: τὸ προβάδισμα ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἔχει πάντοτε ὁ Ἱερὸς Κληρὸς καὶ τοῦτο πρέπει καὶ ὀφείλουσι νὰ γνωρίζωσιν οἱ διάφοροι τύποι κ. Χασιώτη ἐάν θέλωσι νὰ λέγωνται καὶ νὰ εἶναι χριστιανοὶ καὶ μάλιστα Γνήσιοι. Ἡμεῖς τοὺς ἀντιθέτως πρὸς τὰ ἀνωτέρω φρονούντας ΑἰΠΟΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝ καὶ συντασσόμεθα πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, συνιστῶντες καὶ πρὸς πάντα τὰ πιστὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων τέκνα ὅπως πράξωσιν ὁμοίως ἀποδοκιμάζοντες τοὺς φωνασκοῦντας ταραξίας, οἵτινες ὑπεισῆλθον εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον ἀγῶνα χάριν ἰδιοτελῶν σκοπῶν, χωρὶς νὰ ἀποκλείηται καὶ τὸ ὅτι: ἡ εἴσοδος αὐτῶν εἰς τὸν ἀγῶνα θὰ ἐγένετο καὶ ὑποδείξει καὶ ἐνεργεῖα τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἀγώνος πρὸς βλάβην αὐτοῦ. πολλοὶ γὰρ αἱ τέχναι καὶ μεθοδεῖται τοῦ διαβόλου «μετασχηματιζομένου καὶ εἰς ἄγγελον φωτός» ὥς λέγει καὶ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος (Β'. Κορινθ. ΙΔ'. 14). **Ἀπαιτεῖται ὁθεν μεγάλη προσοχή.**

Ἐν Ἀγίῳ Ὁρεὶ Ἀθῶ τῇ 15 Ἰουλίου 1959

Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΑΜΒΑΚΗΣ Μοναχὸς

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ Μοναχὸς

ΤΗΝ ΠΡΟΔΟΣΙΑΝ ΠΑΝΤΕΣ ΗΓΑΠΗΣΑΝ

ΤΟΝ ΠΡΟΔΟΤΗΝ ΟΥΔΕΙΣ

Τὸ ὅτι ὁ Ἱερὸς Ἀγὼν τῆς Ἐκκλησίας μας ὑπέστη μίαν τρομακτικὴν καταπόνησιν καὶ ταλαιπωρίαν ἀπὸ τὴν φθοροποιὸν τακτικὴν τῶν ἐπηρεζομένων καὶ πεφυσιωμένων δικτατορίσκων τῆς καθαιρεθείσης διοικήσεως τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας.

Τὸ ὅτι ὅμως οἱ ἀδίστακτοι καὶ ἀπίθανοι αὐτοὶ τύποι ἐπέρασαν εἰς τὴν προδοσίαν καὶ προσεφέρθησαν νὰ ἀνοίξουν κρυφὰ τὴν νύκτα τὰς πύλας τοῦ Ἱεροῦ Ἀγώνος διὰ νὰ πέσῃ ἐπὶ τέλους τὸ φρούριον, αὐτὸ δὲν τὸ γνωρίζει κανεὶς.

Καὶ ὅμως οἱ σπιθαμιαῖοι αὐτοὶ τυραννίσκοι διέπραξαν τοιαύτης ἐκτάσεως προδοσίαν, ἢ ὁποία ὅταν προσεχῶς θὰ ἀνακοινωθῇ θὰ ἐξεγείρῃ ἀκόμη καὶ τοὺς λίθους.

Οἱ δυστυχεῖς αὐτοὶ ἐφιάλται τῆς Ἐκκλησίας ἐνόμισαν ὅτι θὰ ἠμποροῦσαν νὰ «ξεπουλήσουν» ἀντὶ πινακίου φακῆς τὸν πολύτιμον καὶ μοναδικὸν θησαυρὸν τῆς Ἐκκλησίας, τὴν παράδοσιν, χωρὶς νὰ τοὺς «μυρισθῇ» κανεὶς.

Ὁ Θεὸς ὅμως δὲν ἐπαίζεται. Καὶ οἱ ἀξιοδάκρυτοι αὐτοὶ τύποι συνελήφθησαν ἐπ' αὐτοφῶρῳ **προδίδοντες** τὸν Ἱερὸν Ἀγῶνα.

Τὰ καταπληκτικὰ στοιχεῖα τῆς ἐν λόγῳ ἐπαράτου προδοσίας τῶν θὰ ἀνακινώσωμεν προσεχῶς διὰ νὰ παραδοθῶν εἰς τὴν περιφρόνησιν καὶ τὴν κατάραν τῆς ὀρθοδόξου συνειδήσεως.

Τώρα ἀντιλαμβανόμεθα τί ἐσήμαινε ἡ πρὸ 10μήνου δῆλωσις τοῦ κ. Χασιώτου ὅτι θὰ δεχθῇ ἐκ τῶν προτέρων τὰς ἀποφάσεις τῆς μικτῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν λύσιν τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ.

Δι' ἐκεῖνα ὅμως ποὺ ἀπεκαλύφθησαν σήμερον καὶ τὸ ὅτι δὲν ἠμπόρεσε νὰ παραδόσῃ δέσμιον τὸν Ἀγῶνα εἰς χεῖρας τῶν νεοημερολογιτῶν, δὲν πταίομεν ἡμεῖς ἀλλὰ ἡ ὑπερτίμησις τοῦ ἀναστήματός του.

Ἐθεώρη τὸν ἑαυτὸ του γίγαντα ἀλλὰ ἦτο τὸ ἀντίθετον,